

Štýrská harmonie

O splněním snu aneb léta vysněná návštěva Murhofu

Murhof je udržovaný v perfektní kondici.

Jsou hřiště a hřiště. Průměrných je nejvíc, nadprůměrných méně a pak je pár takových, která jste ještě nehráli, a přesto si na ně myslíte, protože jste o nich slyšeli nebo četli spoustu krásných věcí. Těšíte se na ně – a jednou, konečně, se na ně vypravíte.

TEXT: IVO DOUŠEK, FOTO: ARCHIV GC MURHOF

Tohle pro mě byl léta štýrský Murhof. Tradiční hřiště, jehož osmnáct fervejí poskládal v roce 1963 architekt Bernhard von Limburger na malý ostrov na řece Mur: vešly se tak tak. Šest desítek let jeviště těch největších turnajů, jaké se v zemi odehrávají, přesto hodně na vlastní členy zaměřený, trochu tajemný, s puncem šlechtické vznešenosti a exkluzivnosti. Léta jsem o něm četl, ale stále se mi zdálo, že se na něj normální člověk jako já jaksi nehodí, že je to pro jinou kategorii hráčů. Ten pocit ostychu, jako když jste poprvé přišli na hřiště a tam u stolků seděli nějakí zvláštní lidé – zřejmě opravdoví golfisté.

Ono se tady taky – kromě členů, z nichž hodně pochází z vysokých kruhů – vystřídalo víc vítězů majorů, než si umíme představit. Hrál tu slavný Rory, i když jen na evropském mistrovství juniorů, před ním či po něm šlapali zdejší trávnik Colin Montgomerie, Paul Casey, Laura Davies, Paul Lawrie nebo Graeme McDowell. Markus Brier tady vyhrál jako první Rakušan turnaj Challenge Tour. A v posledních letech se zde objevují na své túře nejlepší evropští senioři, kde se to esy jen hemží.

Ale pak přišel ten den a měli jsme v ruce teetime na Murhofu! Rychle jsme nastudovali flyovery jednotlivých jamek a vyrazili. Hřiště leží dvacet kilometrů nad Grazem, je to kousek cesty, takže zvítězila varianta s přespáním před hrou. Místní proslulý, avšak nevelký hotel byl plný, to už jsme zažili při předchozích snahách zahrát si zde, tak jsme vyrazili „na blind“ a ubytování řešili v autě.

Z řady možností na celé čáře vyhrál hotel-restaurant La Cucina v městečku Peggau. Dobré ceny, z jídelničky se zatočí hlava. La Cucina (kuchyně) je mix restaurace, pizzerie, kavárny a cukrárny, je překvapivě velká na tak malé městečko. Kulinářské zážitky netřeba popisovat, pokračovaly nabídkou řady snídaňových speciálů se jmény jako Cowboy, Štýrská pochoutka atd. Pokud není místo na Murhofu, plně doporučujeme.

Příjezd ke hřišti odpovídal představě, jakou jsem o celém prostředí měl. Krátká alej vysokých stromů, mezi nimi vpravo prosvítá hladká, už vysloveně golfová plocha, něco jako velikánský green. Decentní parkoviště mezi starými stromy. Klubovna utopená

v zeleni, břečťanem je zvenčí porostlé kdec. Šarm, zcela zvláštní atmosféra, určitě i díky té zeleni, přes kterou není od klubovny na hřiště vidět. Ticho. Hotel byl v roce 2018 zgruntu přebudován. K malé budově vlastního hotelu se přimyká původní selský dvůr obestavený ze tří stran. Uvnitř se octnete ve stylovém boutique hotelu se vším, co k němu patří. Byl malý a malý zůstal – jen 26 pokojů a suit, zařízených ve stylu venkovských domů. Hodně světla a spousta dřeva pokojům dominuje.

To nejlepší, co vás na Murhofu může potkat, je možnost ubytovat se přímo na místě a využít všeho, co tu nabízejí. Na hřiště to máte minutku, obě devítky začínají a končí u hotelu.

KOMPLETNÍ BALÍČEK

To nejlepší, co vás na Murhofu může potkat, je možnost ubytovat se přímo na místě a využít všeho, co tu nabízejí. Na hřiště to máte minutku, obě devítky začínají a končí u hotelu. Součástí balíčku je mimo jiné neomezený golf či pěťichodové gurmánské menu, kde se pracuje s regionálními produkty. Štýrská vína a pálenka z vlastní palírny doplňují nabídku. Nechybí bazén.

Ale přijeli jsme na golf. Vnitřek klubovny je extrémně moderní, ale perfektně zapadá. Mladý manažer hřiště nás vybavil mapkou a poznámkou, že ji nepotřebujeme, všechno je jednak jasné, jednak dobře vyznačené.

Hřiště leží v rovině přerušované jen menšími umělými vyvýšeninami z materiálu získaného vybagrováním centrálního jezera, je obklopeno horami, sytě zelené, se skupinami a alejemi vysokých stromů plných cvrlikajících ptáků. Jamky jsou mezi nimi propletené, zpočátku si stále všímáte pěkných průhledů na okolní kopce, než vás pohltí golf.

Jednička je téměř přímá, jednoduchá, s rozšířenou dopadovou zónou, na rozehrání. Architekt měl soucit s těmi typy hráčů, kteří se na prvním odpališti moc necítí. Pak hned čeká dlouhý třípar, na green je to ze žlutých 180 metrů, před ním dva bankry. Ale to je tady zvykem. Zvýšený odpal, zleva prvních sto metrů voda, rána jde těsně u břehu nebo spíš lehce nad vodou. Začíná to být zajímavé.

Tráva před greenem je vysekaná, skoro jako sám green.

Trojka je čtyřsetmetrový čtyřpar, jde zpět kolem vody, pak se fervej cyklicky zužuje a rozšiřuje. Ferveje velice dobře běhají, je potřeba s tím počítat při odhadu délky rány. U greenu jabloňová alej. Následuje zase třípar, tentokrát krátký, ale green lemuje ze tří stran obří, kulaté bankry, celkem hluboké. Když do nich sestoupíte, což mě potkalo, z písku sálá vedro. Přesto nejlehčí jamka první devítky.

Pak dvě těžké jamky. Pětka skoro čtyřstovkový čtyřpar, tentokrát dogleg, kolem greenu sice ani kousek písku, ale green je ohromně modulovaný. Další fervej vede až ke greenu kolem vody centrálního jezera, lehce se klikatí a není moc široká, 393 metrů, nejtěžší, krásná.

Pak konečně pětípar. Fervej vysekali až daleko, ale z rafu před ní vyčnívá půlka míčku, takové tady mají rafy. Osmá je dogleg zatáčející kolem špičky lesa doleva v ďábelském úhlu, nejímá 90 stupňů. Ten lesík je našťastí řídký, tak se v něm zvesela hraje. Zleva greenu bankr velký málem jako sám green.

První devítka končí příjemným rovným pětíparem, vlajka je vidět už od odpaliště. A jsme u klubovny. Jedno z několika WC, které na hřišti mají, teplá voda, venku ještě kohoutek na studenou.

Druhá devítka začíná nejrovnějším pětíparem, jaký jsem kdy viděl. Skutečně podle pravítka. Nacházíme se v „horním“ rohu ostrova, tady se Mur dělí na dvě říčky, ale díky keřům a stromům vodu jen tušíte. I další dvě ferveje vedou přímo, je to oddych, člověk může hrát odvážněji. Dvanáctka měří jen 300 metrů, ale díky dvěma velkým bankrům přímo před greenem ji považují za čtvrtou nejtěžší. Stodevadesátimetrový třípar se dvěma bankry tvaru srdce „těsně před“ naopak považuje skóre karta za lehký. Stejně tak je až osmý nejtěžší následující pětípar, z něhož jde strach už zdálky: fervej se obtačí doprava kolem velkého jezera, jehož

hladina je hluboko pod úrovní terénu, přirozeně se šikmými břehy. Tady je to o přesnosti, zleva lemuje fervej husté keře a před greenem je proklaté úzká. Na další jamce, 380 metrů dlouhým rovném čtyřparu, vybíhají do ferveje asi v půlce druhé rány nízké stromy, asi aby to nebylo moc lehké. Takto je z ní nejtěžší jáma druhé devítky.

Následuje nejlehčí jamka, opět třípar se dvěma bankry – na Murhofu není zjevně žádná jamka lehká, ale nejsou ani příliš zálužné. Dobře vyvážené hřiště. Poslední dvě jamky jsou téměř rovné, ale sedmnáctý green je dokonale chráněn hradbou tří velkých bankrů, na něj míček nedokutálíte, opravdu není kudy, a i závěrečnou křivolace se vinoucí fervej s greenem napůl schovaným vlevo za stromy hodnotí skóre karta taky vysoko.

Krásna hra na Murhofu a decentní, skoro slavnostní prostředí určitě stojí za výlet. A protože je to přece jen kousek cesty, není špatné přidat si ještě jedno hřiště. Rovnou se nabízí nedaleko ležící Gut Murstätten, hřiště patřící k Leading Golf Courses of Austria.

Konec, klubovna schovaná mezi několika hradbami břečťanem porostlých budov, za dalšími stromy velice moderní restaurace, obvyklá „pogolfová“ jídla a nápoje, bohužel nemůžeme ochutnat pověstné večerní pěťichodové menu, protože už míříme domů.

Hravě tu uspokojí i opravdové gurmány.

UŽITEČNÉ INFORMACE

GC MURHOF

Adresa: Golfclub Murhof, Adriach-Rabenstein 53, A-8130, Frohnleiten, Steiermark, Austria

Tel.: +43 3126 3010

Web: www.murhof.at

Email: office@murhof.at

Počet jamek: 18 | Par: 72

Délka (m): 6 304 (bílá) | 5 917 (žlutá) | 5 307 (červená)

Green fee: 84 € (po–pá) | 94 € (so–ne)